

ПІДВИЩЕННЯ ПРАЦЕЗДАТНОСТІ НАРІЗЕВИХ З'ЄДНАНЬ ТРУБНИХ КОЛОН ПРИ ЕКСПЛУАТАЦІЇ ГАЗОВИХ СВЕРДЛОВИН НЕТРАДИЦІЙНИХ ПОКЛАДІВ

Василишин В.Я., к.т.н., доцент

Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу

Всебічне дослідження взірців насосно-компресорних труб (НКТ) базується на оцінці багатьох факторів, серед них: оцінка механічних властивостей дослідженого металу, оцінка корозійної сумісності НКТ зі свердловинними середовищами.

Для виявлення відхилень параметрів міцності сталей під дією експлуатаційних факторів в умовах свердловини і свердловинних мінералізованих рідин виконують дослідження взірців на міцність. Зменшення показників міцності порівняно з нормативними значеннями є основою для уточнення допустимих умов для подальшої експлуатації корозійно-пошкоджених НКТ. Уточнення стосується визначення обмеженої глибини їх спуску в свердловину на основі фактично вимірюваних параметрів міцності металу і фактичної площині несучого перерізу труби. Фактична площа несучого перерізу корозійно-пошкоджених труб визначається за відомим виразом із врахуванням зменшення зовнішнього D_s , і внутрішнього D_e діаметрів за рахунок корозії:

$$F = 0,785 \left((D_s - 2 \cdot h_{k,(s)})^2 - (D_e - 2 \cdot h_{k,(e)})^2 \right),$$

де $h_{k,(s)}$, $h_{k,(e)}$ — глибина корозійного пошкодження стінок труби, відповідно зовнішньої і внутрішньої.

Глибина корозійного пошкодження h_k стінки труби визначається як середньозважена величина з виразу

$$h_k = \frac{3,955 \cdot V_F \cdot D_s}{\rho_{dyz(s)} \cdot (D_s - D_e) \cdot z},$$

де V_F — ймовірне найбільше значення об'єму корозійного пошкодження обстежених труб;

$\rho_{dyz(s)}$ — довжина дуги вздовж зовнішньої стінки елемента;

z — висота елемента.

Отримане значення F порівнюється з критичною площею F_{kp} перерізу труби для визначення запасу надійності корозійно-пошкоджених труб НКТ по несучому перерізу, при цьому повинна виконуватися умова $F/F_{kp} \geq 1$.

Оцінка залишкового ресурсу корозійно-пошкоджених НКТ передбачає чотири підходи:

1) метод ймовірісного розрахунку залишкового ресурсу на основі статичних вимірювань початкової товщини стінок труб; у цьому випадку значення залишкового ресурсу визначається як різниця

$$R_{\text{зап.}} = t - t_k,$$

де t_k – час, протягом якого труба піддавалась корозії;

$t = \frac{t_k \cdot \sqrt{1 - [1 - q(\tau)]^2}}{\sqrt{1 - [1 - q(\tau_n)]^2}}$ – розрахунковий час безвідмовної роботи нового виробу

при умові, що $q(\tau)$ – вірогідність відмови в момент часу τ , при якому максимальне із заміряних товщин стінок $\delta_{i\max}$ зменшиться до допустимого значення δ_{don} при виконанні умови

$$q(\tau) = \frac{\delta_{i\max} - \delta_{don}}{\delta_{i\max}},$$

а $q(\tau_n)$ – ймовірність відмови у момент часу τ_n , при якому відбувається повне руйнування зразка і виконується умова

$$q(\tau_n) = \frac{\delta_{i\max} - \delta_{i\min}}{\delta_{i\min}},$$

причому $\delta_{i\min}$ – мінімальне із заміряних значень товщин стінок у статистичній виборці.

Виконали нескладні перетворення, отримаємо вираз для прогнозного розрахунку залишкового ресурсу корозійно-пошкоджених НКТ:

$$R_{\text{зап.}} = t_k \cdot \left(\frac{\sqrt{1 - [1 - q(\tau)]^2}}{\sqrt{1 - [1 - q(\tau_n)]^2}} - 1 \right);$$

2) розрахунок залишкового ресурсу $R_{\text{зап.}}$ на основі вимірювання глибини h_k корозійного пошкодження поверхонь труб; у цьому випадку значення залишкового ресурсу визначається за формулою

$$R_{\text{зап.}} = \frac{h_{\text{зап.}}}{v_k}, \quad (1)$$

де $h_{\text{зап.}}$ – товщина залишкового шару металу, допустимого для потоншення стінки труби, визначається так

$$h_{\text{зап.}} = \frac{0,875 \cdot \delta_n - \delta_{don} - 2 \cdot h_k}{2}. \quad (2)$$

У цій формулі: $0,875 \cdot \delta_n$ – імовірна мінімальна товщина стінки ($0,875$ – коефіцієнт, що враховує стандартне граничне відхилення від товщини стінки, яке дорівнює $12,5\%$); δ_n – номінальна товщина стінки; $\delta_{don} = 0,75 \cdot \delta_n$ – допустима товщина стінки труби, при якій зберігається її несуча властивість; h_k – вимірювана глибина корозійного руйнування стінки труби; v_k – швидкість корозії,

яка визначається з умови її пропорційності за період t_k корозійної дії, визначається так:

$$v_{k.} = h_{k.}/t_{k.} . \quad (3)$$

Розв'язавши сумісно (1), (2), (3), отримуємо вираз для розрахунку залишкового ресурсу корозійно-пошкоджених НКТ

$$R_{зал.} = t_{k.} \cdot (0,0625 \cdot \delta_n - h_{k.}) \cdot h_{k.}^{-1};$$

3) розрахунок залишкового ресурсу корозійно-пошкоджених НКТ на основі лабораторних досліджень швидкості корозії трубних зразків; у цьому випадку значення залишкового ресурсу $R_{зал.}$ визначається з виразу:

$$R_{зал.} = \frac{0,0625 \cdot \delta_n - h_{k.}}{v_{k. \text{ лаб.}}} ,$$

де $v_{k. \text{ лаб.}}$ – вимірювана швидкість корозії трубних зразків в лабораторних умовах.

4) розрахунок залишкового ресурсу за результатами втомних випробувань.

Таким чином, оцінка залишкового експлуатаційного ресурсу корозійно-пошкоджених НКТ базується на основі імовірностного підходу з умовою статистичних вимірювань початкової товщини стінок труб, а також на основі прямого вимірювання глибини корозійного пошкодження за період корозійної дії у різноманітному пластово-свердловинному середовищі.

Література:

1. Василишин В.Я. Підвищення працездатності різьбових з'єднань труб нафтового сортаменту: автореф. дис. ... канд. техн. наук: спец. 05.05.12 Івано-Франківський національний технічний. університет нафти і газу, 2013. – 20 с.
2. Василишин В.Я. Вплив крутого моменту згинчування на опір втомлюваності замкових різьбових з'єднань бурильних труб / В.Я.Василишин // Розвідка і розробка наftovих і газових родовищ. – 2010. – №4(37.). – С.55–58.
3. Рачкевич Р.В Напруженно-деформований стан стисненої бурильної колони у горизонтальному стовбурі свердловини. *Розвідка та розробка наftovих і газових родовищ.* –2012. – № 3 (44). – С. 70 – 77.
4. Рачкевич Р.В. Прогнозування довговічності бурильної колони в ускладнених умовах буріння свердловини: автореф. дис. ... канд. техн. наук: спец. 05.05.12 Івано-Франківський національний технічний. університет нафти і газу, 2013. – 20 с.